



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 28/02/2023

Αριθμός απόφασης: 412

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αθ.Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 546 39 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313332246

E-mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ,

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017),

δ. την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής διαδικασίας (ν.4987/2022) αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β'6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759B/01-09-2016) με θέμα «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4.Την από **31/10/2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή τουμε **ΑΦΜ**, κατοίκου, ενεργούντος ως αλληλεγγύως συνυπεύθυνος για τα χρέη του «.....», με **ΑΦΜ** κατά: α) της υπ'αριθ. οριστικής πράξεως διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α./επιβολής προστίμου, φορολογικής περιόδου 01/01/2015-31/12/2015, β) της υπ'αριθ.πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 58^Α παρ.1 ν.4174/13 φορολογικού έτους 2015, γ) της υπ'αριθ.οριστικής πράξεως διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α./επιβολής προστίμου, φορολογικής περιόδου 01/01/2016-31/12/2016 δ) της υπ'αριθ. πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 58Α παρ.1 ν.4174/13, φορολογικού έτους 2016 και της από 17-12-2021 έκθεσης μερικού ελέγχου φόρου προστιθέμενης αξίας, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις ανωτέρω πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6.Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **31/10/2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής τουμε **ΑΦΜ**, ενεργούντος ως αλληλεγγύως συνυπεύθυνος για τα χρέη του «.....», με **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα (οι προσβαλλόμενες καταλογιστικές πράξεις του κοινοποιήθηκαν στις 08-09-2022 και η έκθεση ελέγχου στις 03-10-2022, κατόπιν αιτήσεων του στη Δ.Ο.Υ.) και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 1/1/2015 – 31/12/2015, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ, επιβλήθηκε σε βάρος του, διαφορά ΦΠΑ 12.449,52€ και πρόστιμο άρθρου 58Α του Ν.4174/2013, ύψους 4.058,99€, ήτοι, συνολικό ποσό 16.508,51€

Με τη με αριθ.πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 58Α § 1 του Ν.4174/2013, φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ, επιβλήθηκε σε βάρος του, πρόστιμο συνολικού ύψους 576,51€, λόγω μη έκδοσης φορολογικού στοιχείου εσόδου σε μία (1) περίπτωση τουλάχιστον για πωλήσεις που πραγματοποίησε, συνολικής αξίας 8.869,44 €, πλέον ΦΠΑ 1.153,02€, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 5, 8 και 11§1,2 του ν. 4308/2014 (ΕΛΠ), που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 58Α του ν. 4174/2013, ήτοι, πρόστιμο, πενήντα τοις εκατό (50%) επί του φόρου που θα προέκυπτε από το μη εκδοθέν στοιχείο.

Με τη με αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 1/1/2016 – 31/12/2016, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ, επιβλήθηκε σε βάρος του, διαφορά ΦΠΑ 24.159,75€ και πρόστιμο άρθρου 58Α του Ν.4174/2013, ύψους 1.768,00€, ήτοι, συνολικό ποσό 25.927,75€.

Με τη με αριθ. πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 58Α § 1 του Ν.4174/2013, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ, επιβλήθηκε σε βάρος του, πρόστιμο συνολικού ύψους 10.311,88€, λόγω μη έκδοσης φορολογικού στοιχείου εσόδου σε μία (1) περίπτωση τουλάχιστον για πωλήσεις που πραγματοποίησε, συνολικής αξίας 158.644,35 €, πλέον ΦΠΑ 20.623,76€, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 5, 8 και 11§1,2 του ν. 4308/2014 (ΕΛΠ) που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 58Α του ν. 4174/2013, ήτοι, πρόστιμο, πενήντα τοις εκατό (50%) επί του φόρου που θα προέκυπτε από το μη εκδοθέν στοιχείο.

Σύμφωνα με το υποσύστημα taxis, ο προσφεύγων διετέλεσε Πρόεδρος του Δ.Σ. του, από τις 17/10/2003 έως 23/11/2017, ο ανωτέρω δε δεν έχει λυθεί μέχρι τη σύνταξη της παρούσης.

Οι ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν βάσει της από 17/12/2021 έκθεσης μερικού ελέγχου φόρου προστιθέμενης αξίας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ειδικότερα διενεργήθηκε έλεγχος στην ως άνω νομική οντότητα, για τα φορολογικά έτη 2015 και 2016, με βάση τις διατάξεις της ΠΟΛ. 1124/2015, από τον οποίο η φορολογική αρχή κατέληξε στις κάτωθι διαπιστώσεις:

«.....Για το φορολογικό έτος 2015 :

- ✓ Μη έκδοση σε μία τουλάχιστον περίπτωση φορολογικού στοιχείου πώλησης (εσόδου) καθαρής αξίας 8.869,44 €, πλέον Φ.Π.Α. ύψους 1.153,02€
- ✓ Μη καταχώρηση στα τηρούμενα λογιστικά αρχεία (βιβλία) και συγκεκριμένα στο λογαριασμό «75.10.00.0000 - εισπραττόμενα έξοδα διακίνησης», τα ποσά

που παρακράτησε ο αγροτικός συνεταιρισμός από τους παραγωγούς κατά την έκδοση των εκκαθαρίσεων, ύψους 820,06 €.

- ✓ Συνολικές λογιστικές διαφορές ύψους 101.970,16€, όπως αναλυτικά καταγράφονται στη σελίδα 47 της έκθεσης ελέγχου φόρου εισοδήματος).
- ✓ Μη υποβολή δηλώσεων πληροφοριακού χαρακτήρα, ήτοι, στατιστική δήλωση *intrastat*, για τους μήνες 7ο, 8ο, 9ο, 11ο και 12ο του 2015, για τις ενδοκοινοτικές παραδόσεις πέραν του προβλεπόμενου στατιστικού ορίου.
- ✓ υποβολή ελλιπών δηλώσεων πληροφοριακού χαρακτήρα, ήτοι, ανακεφαλαιωτικό πίνακα ενδοκοινοτικών παραδόσεων κατά τον 7ο, και 8ο μήνα του 2015,
- ✓ Μη λήψη – ζήτηση και έκδοση φορολογικού στοιχείου αγοράς σε μία (1) τουλάχιστον περίπτωση, συνολικής καθαρής αξίας 79.594,62€, άνευ ΦΠΑ.

Για το φορολογικό έτος 2016

- ✓ Μη έκδοση σε μία τουλάχιστον περίπτωση φορολογικού στοιχείου πώλησης (εσόδου) καθαρής αξίας 158.644,35 €, πλέον Φ.Π.Α. ύψους 20.623,76€
- ✓ Συνολικές λογιστικές διαφορές ύψους 318.019,85€, (όπως αναλυτικά καταγράφονται στη σελίδα 47 της έκθεσης ελέγχου φόρου εισοδήματος).
- ✓ μη υποβολή δηλώσεων πληροφοριακού χαρακτήρα, ήτοι, στατιστική δήλωση *intrastat*, για τους μήνες 5ο, 6ο, 7ο, 8ο, 9ο, 10ο και 11ο του 2016, για τις ενδοκοινοτικές παραδόσεις πέραν του προβλεπόμενου στατιστικού ορίου.
- ✓ υποβολή ελλιπών δηλώσεων πληροφοριακού χαρακτήρα, ήτοι, ανακεφαλαιωτικό πίνακα ενδοκοινοτικών παραδόσεων κατά τον 5ο, 10ο και 11ο μήνα του 2016.
- ✓ Μη λήψη – ζήτηση και έκδοση φορολογικού στοιχείου αγοράς σε μία (1) τουλάχιστον περίπτωση, συνολικής καθαρής αξίας 103.550,96 €, άνευ ΦΠΑ.
.....»

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων καταλογιστικών πράξεων, προβάλλοντας τους εξής ισχυρισμούς:

1. Η αναγραφή του προσώπου του αλληλεγγύως ευθυνόμενου στην καταλογιστική πράξη αποτελεί ουσιώδη τύπο για την απόδοση σε αυτόν της ευθύνης εκ της ιδιότητας αυτής. Δεδομένου λοιπόν ότι οι προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις δεν τον αναγράφουν ως συνυπόχρεο αλληλεγγύως πρόσωπο για τους επίδικους καταλογισμούς σε βάρος του, ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε ο ανωτέρω ουσιώδης τύπος και ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι ακυρωτέες.

Προσθέτει δε στον ισχυρισμό του ότι η μη αναγραφή του ως συνυπόχρεου στις προσβαλλόμενες πράξεις συρρικνώνει τα δικονομικά του δικαιώματα, καθώς δεν υφίσταται νομολογία για το εάν έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση ενδικοφανούς και δικαστικής προσφυγής, όποιος δεν αναγράφεται στην καταλογιστική πράξη ως συνυπόχρεο πρόσωπο.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 Ν. 4646/2019, απαιτείται και η συνδρομή υπαιτιότητας, προϋπόθεση η οποία δεν εξετάστηκε αν πληρούται εν προκειμένω.

3. Να γίνει σεβαστό το δικαίωμα του για διοικητική ακρόαση και το δικαίωμά του για πληροφόρηση και λήψη εγγράφων από τον σχετικό φάκελο, τα οποία ισχυρίζεται ότι προϋποθέτουν την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων.

4. Η παραγραφή των αξιώσεων του Δημοσίου του φορολογικού έτους 2015 συντελέστηκε στις 31-12-2021, ενώ οι προσβαλλόμενες πράξεις του κοινοποιήθηκαν στις 08-09-2022 και στις 03-10-2022 του κοινοποιήθηκε η έκθεση ελέγχου, κατόπιν αιτήσεώς του .

5. Αμφισβητεί τη βασιμότητα των απαιτήσεων του Δημοσίου και τα αποτελέσματα του ελέγχου.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ. - η οποία αναριθμήθηκε σε παράγραφο 5 με το άρθρο 67 παρ. 3 του ν. 4646/2019 (Α' 201) - «Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα».

Επειδή, σύμφωνα με την εγκύκλιο Ε 2128/2020 με θέμα «Άσκηση ενδικοφανούς και δικαστικής προσφυγής ατομικώς από τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα ορίζεται ότι: « Σχετικά με το ζήτημα της δυνατότητας άσκησης ενδικοφανούς και δικαστικής προσφυγής από τους προσωπικώς και αλληλεγγύως ευθυνόμενους για την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων νομικών προσώπων ή οντοτήτων και κατόπιν της έκδοσης της υπ' αριθμ. 498/2020 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας (Τμήμα Β'), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα :1. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ. - η οποία αναριθμήθηκε σε παράγραφο 5 με το άρθρο 67 παρ. 3 του ν. 4646/2019 (Α' 201) - «Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου

ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα».

Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 8 του άρθρου 63 Κ.Φ.Δ. «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...8. Κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας».

2. Με την υπ' αριθμ. 498/2020 απόφαση του ΣΤΕ κρίθηκε ότι «... με τις προπαρατεθείσες διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. παρέχεται στους προσωπικώς και αλληλεγγύως κατά νόμον ευθυνόμενους για την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων νομικών προσώπων ή οντοτήτων ... η δυνατότητα ασκήσεως όλων των έναντι της φορολογικής διοικήσεως διαδικαστικού χαρακτήρα δικαιωμάτων που παρέχονται εκ του νόμου στα ίδια τα νομικά πρόσωπα. Μεταξύ των δικαιωμάτων αυτών περιλαμβάνεται και η κατ' άρθρο 63 του Κ.Φ.Δ. ενδικοφανής προσφυγή, η άσκηση της οποίας αποτελεί προϋπόθεση παραδεκτού της εν συνεχεία ασκούμενης ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων προσφυγής. Δεδομένου, εξάλλου, ότι από το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της σιωπηρής ή ρητής απορρίψεως της ενδικοφανούς προσφυγής ο νόμος δεν προβλέπει καμία εξαίρεση (βλ. παρ. 8 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ.), οι προσωπικώς και αλληλεγγύως ευθυνόμενοι για τις φορολογικές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου -οι οποίοι, άλλωστε, πρέπει να μνημονεύονται στην καταλογιστική του φόρου πράξη (βλ. άρθρο 37 περ. θ' του Κ.Φ.Δ.) νομιμοποιούνται, υπό την ιδιότητά τους αυτή, να ασκήσουν προσφυγή κατά της απόρριψης της ενδικοφανούς τους προσφυγής, με την οποία, κατ' ενάσκησης δυνατότητας παρεχόμενης εκ του νόμου, εστράφησαν κατά της εκδοθείσας σε βάρος του νομικού προσώπου καταλογιστικής πράξης της φορολογικής αρχής».

3. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι προσωπικώς και αλληλεγγύως κατά νόμον ευθυνόμενοι για την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων νομικών προσώπων ή οντοτήτων δύνανται να ασκήσουν την κατ' άρθρο 63 του Κ.Φ.Δ. ενδικοφανή προσφυγή κατά οποιασδήποτε πράξης ρητής ή σιωπηρής, που εκδίδεται σε βάρος του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας από τη Φορολογική

Διοίκηση (πράξη ρητή ή σιωπηρή, που εκδίδεται ή συντελείται από 1.1.2014 και εφεξής και εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Κ.Φ.Δ. με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο β` εδ. της παρ. 1 του άρθρου 35 και στο στ` εδ. της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ.). Τα ως άνω προσωπικώς και αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα δύνανται να ασκήσουν δικαστική προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, κατά της απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών επί της ενδικοφανούς προσφυγής τους ή της σιωπηρής απόρριψης αυτής.

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την απόφ. 2816/2020 ΣτΕ, Β΄ Τμ. 7μ. ότι με την προσφυγή που οι προσωπικώς και αλληλεγγύως ευθυνόμενοι ασκούν κατά της πράξης προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμου που εκδίδεται σε βάρος του νομικού προσώπου, στη διοίκηση, διαχείριση ή εκπροσώπηση του οποίου είναι εντεταλμένοι, μπορούν να προβάλλονται αφενός μεν λόγοι, με τους οποίους αμφισβητείται η συνδρομή των κατά νόμον προϋποθέσεων γένεσης της προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης τους, αφετέρου δε λόγοι, αναγόμενοι στη νομιμότητα της οικείας καταλογιστικής πράξης_ή της εν γένει φορολογικής οφειλής του κυρίως υπόχρεου νομικού προσώπου, όπως είναι κατεξοχήν οι λόγοι περί παραγραφής των σχετικών φορολογικών αξιώσεων.

Επειδή, ο προσφεύγων, κατέστη συνυπεύθυνος από την φορολογική αρχή ως προς τα επίδικα χρέη, έχει προς τούτο έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, επομένως αυτή ασκείται παραδεκτά σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 50 του Ν 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και δύναται να εξεταστεί στην ουσία της.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιοσδήποτε

διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. [4646/2019](#) (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ιδίου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. [4646/2019](#), ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. [4646/2019](#) σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. [4646/2019](#), του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις

προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. [4646/2019](#) για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, στην **Ε 2173/30-10-2020** εγκύκλιο του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα "Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του [άρθρου 50](#) του ν.[4174/2013](#), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει ορίζονται τα εξής :

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του [άρθρου 34](#) του ν.[4646/2019](#), τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του [άρθρου 50](#) του ν. [4174/2013](#) (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της [παραγράφου 1 του άρθρου 50](#) του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιοσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης

κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

3. Οι διατάξεις της [παραγράφου 1 του άρθρου 50](#) του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του [άρθρου 34](#) του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το [άρθρο 30](#) ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της [παρ. 1 του άρθρου 50](#) ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοίομορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

B. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

E. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά

τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την 11 ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται.»

Επειδή, η Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα "Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013" ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.... ».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση :

1) Ο προσφεύγων διέτελεσε Πρόεδρος τουαπό τις 17/10/2003 αδιαλείπτως έως την 23/11/2017.

2)Οι προσβαλλόμενες οφειλές, όπως προσδιορίζονται στην ενδικοφανή προσφυγή προέρχονται από έλεγχο και ανάγονται στη διάρκεια της θητείας του προσφεύγοντα,

3)Τεκμαίρεται η υπαιτιότητά αυτού εκ μόνης της ιδιότητάς του ως Προέδρου του ως άνω συν/σμού κατά τα επίδικα διαστήματα, ως προς τις ως άνω οφειλές, οι οποίες προέρχονται από έλεγχο και ανάγονται στη διάρκεια της θητείας του, ενώ ο ίδιος δεν

απέδειξε ενώπιον της φορολογικής αρχής, αλλά ούτε ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, την έλλειψη της υπαιτιότητας του, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ως έχων το βάρος απόδειξης, προσκομίζοντας προς τούτο κάθε αποδεικτικό μέσο προκειμένου να ληφθεί υπόψη από τη φορολογική αρχή.

Επειδή, η μη αναγραφή του προσώπου του αλληλεγγύως ευθυνόμενου στην καταλογιστική πράξη δεν επιφέρει ακυρότητα αυτής.

Επειδή, σύμφωνα με ρητή επιταγή του άρθρου 50 παρ. 5 ΚΦΔ, πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το άρθρο αυτό, δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα. Συνεπώς δεν υφίσταται κανένας περιορισμός στα δικαιώματα του προσφεύγοντα.

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 5Α** του Συντάγματος: *«Καθένας έχει δικαίωμα στην πληροφόρηση όπως νόμος ορίζει. Περιορισμοί στο δικαίωμα αυτό είναι δυνατόν να επιβληθούν με νόμο μόνο εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι και δικαιολογούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας, καταπολέμησης του εγκλήματος ή προστασίας δικαιωμάτων ή συμφερόντων τρίτων.»*

Επειδή στο **άρθρο 5** του **N. 2690/1999** (Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας) (ΦΕΚ Α' 45/09-03-1999), ορίζεται ότι: *«1. Κάθε ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να λαμβάνει γνώση των διοικητικών εγγράφων. Ως διοικητικά έγγραφα νοούνται όσα συντάσσονται από τις δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκθέσεις, μελέτες, πρακτικά, στατιστικά στοιχεία, εγκύκλιες οδηγίες, απαντήσεις της Διοίκησης, γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις. [...] 3. Το κατά τις προηγούμενες παραγράφους δικαίωμα δεν υφίσταται στις περιπτώσεις που το έγγραφο αφορά την ιδιωτική ή οικογενειακή ζωή τρίτου, ή αν παραβλάπτεται απόρρητο το οποίο προβλέπεται από ειδικές διατάξεις. Η αρμόδια διοικητική αρχή μπορεί να αρνηθεί την ικανοποίηση του δικαιώματος τούτου αν το έγγραφο αναφέρεται στις συζητήσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, ή αν η ικανοποίηση του δικαιώματος αυτού είναι δυνατόν να δυσχεράνει ουσιωδώς την έρευνα δικαστικών, διοικητικών, αστυνομικών ή στρατιωτικών αρχών σχετικής με την τέλεση εγκλήματος ή διοικητικής παράβασης.»*

Επειδή, στο άρθρο 28 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στον φορολογούμενο τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου, ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης.».

Επειδή, σε απάντηση της με αριθ. ηλεκτρ. πρωτ. και της υπ' αριθ. πρωτ. αίτησης του, ο προσφεύγων ενημερώθηκε για τις οφειλές του «.....», για τις οποίες θεωρείται αλληλεγγύως υπεύθυνος. Έλαβε δε αντίγραφο των προσβαλλόμενων πράξεων και της σχετικής έκθεσης ελέγχου, ασκώντας συνεπώς πλήρως τα ανωτέρω δικαιώματα του και χωρίς να συντρέχει ή να προκύπτει παράλειψη ως προς την ικανοποίηση του αιτήματος του απ'τη φορολογική αρχή.

Επειδή στην παρ. 1 του αρ. 36 του Ν. 4174/2013 ορίζεται : «Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης. Στις περιπτώσεις που για κάποια φορολογία προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων, η έκδοση της πράξης του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να γίνει εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής της τελευταίας δήλωσης».

Επειδή ακολούθως στην παρ. 1 του αρ. 62 του Ν. 4174/2013 ορίζεται : «.... Οι διατάξεις του Κώδικα, και ιδίως αυτές που αφορούν το φορολογικό έλεγχο, τον προσδιορισμό φόρου, την παραγραφή και την είσπραξη, εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις επιβολής προστίμων».

Επειδή στο άρθρο 38 του Ν. 2859/2000 (Κώδικας ΦΠΑ) ορίζεται :

«2. Η φορολογική περίοδος ορίζεται ως εξής: α) ένας ημερολογιακός μήνας, προκειμένου για υπόχρεους οι οποίοι χρησιμοποιούν διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, καθώς και για το Δημόσιο όταν ασκεί δραστηριότητες για τις οποίες υπόκειται στο φόρο, β) ένα ημερολογιακό τρίμηνο, προκειμένου για υπόχρεους, οι οποίοι χρησιμοποιούν απλογραφικό λογιστικό σύστημα, καθώς και για μη υπόχρεους σε τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία. [...]

4. Η δήλωση ΦΠΑ υποβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη της φορολογικής περιόδου».

Επειδή, από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, ο χρόνος παραγραφής για το φορολογικό έτος 2015 δεν είχε εκπνεύσει κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, διότι η προθεσμία υποβολής περιοδικής δήλωσης ΦΠΑ για την τελευταία φορολογική περίοδο του ίδιου έτους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 38 του Ν. 2859/2000, έληξε στις 31/01/2016. Συνεπώς νόμιμα και εντός του χρόνου παραγραφής (ήτοι έως την 31/12/2021) εκδόθηκαν και κοινοποιήθηκαν (20/12/2021) οι προσβαλλόμενες πράξεις, σε βάρος του νομικού προσώπου το οποίο αφορούν, ήτοι στον «.....».

Σε κάθε περίπτωση, η κοινοποίηση πράξεων νομικής οντότητας εντός του χρόνου της παραγραφής, ώστε να έχουν ισχύ οι καταλογιστικές πράξεις και να θεμελιώνεται δια αυτών η απαίτηση του Δημοσίου έναντι των οντοτήτων αυτών, αφορά στην κοινοποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων προς τα πρόσωπα που εκπροσωπούν τη νομική οντότητα κατά την ολοκλήρωση του ελέγχου και όχι στα πρόσωπα που είχαν την ιδιότητα του νόμιμου εκπροσώπου σε ελεγχόμενες μεν αλλά προηγούμενες χρήσεις.

Επειδή, η Υπηρεσία μας αποφάνθηκε σχετικά με τα αποτελέσματα του ελέγχου και επικύρωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις με την με αριθμό απόφασή μας επί της με αρ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής που ασκήθηκε από τον «.....» κατά των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων.

Επειδή, θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη του προσφεύγοντος για τις προσβαλλόμενες πράξεις φορολογικής περιόδου 2015 και 2016, σύμφωνα με το άρθρο 50 ΚΦΔ όπως ισχύει και τα οριζόμενα στην εγκύκλιο Ε 2173/30-10-2020, δεδομένης και της προϋπάρχουσας ευθύνης του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50, όπως ίσχυε πριν την τροποποίηση του, ενώ συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περ. (α) και (γ) της παραγράφου 1 (ιδιότητα και υπαιτιότητα).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από **31/10/2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με **ΑΦΜ** και την επικύρωση του συνόλου των προσβαλλόμενων

πράξεων κατά της εταιρείας με την επωνυμία «..... με ΑΦΜ
.....», σύμφωνα με το σκεπτικό της παρούσης .

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.